

[Hauch.]

tober-Loven. Men her i Landstinget blev denne Bestemmelse taget ud af Lovforslaget, og Lovforslaget blev alligevel gennemført i det høje Folketing. Jeg ved nok, man vil sige, at det var, fordi der var nogle Penge, man havde fundet, og det er jo rigtigt. Men naar vi nu har hele denne Sag til Overvejelse her i Tinget, kan ærede Medlemmer af Regeringspartierne dog i og for sig nok begribe, at vi ikke kan gaa med til i en midlertidig Lov at indføre Principper, som vi ikke vilde være med til at indsætte i en blivende Lov til Ordning af Jordspørgsmaalet. Jeg synes, dette er klart og ligetil. Men, som sagt, jeg har ikke opgivet alt Haab — selv om ganske vist det Haab, jeg nærer, er stærkt svindende — om, at der skal kunne naas en Overenskomst. Det vil formentlig vise sig i Løbet af nogle faa Timer, naar vi nu kommer til at behandle Sagen i et Udvalg.

Jensen (Aale): Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) kan jo anlægge en behagelig Tone, naar det passer ham, og Tonen var jo nu sidste Gang, det ærede Medlem talte, yderst behagelig. Man kunde fristes til at tænke, at det betød noget i Retning af Forhandlingsvillighed. Naar man alligevel har sine Tvivl, ligger det selvfølgelig i, at man efterhaanden har lært det ærede Medlem at kende; derfor har jeg foreløbig mine Tvivl.

Det ærede Medlem protesterede imod en Udtalelse af mig om, at man vilde diktere med det Flertal, man har her i Tinget. Det var det ærede Medlem misfornøjet med, og i den Forbindelse sagde det ærede Medlem: Vi har en Opfattelse, og den Opfattelse gør vi gældende. Men det ærede Medlem burde have tilføjet: denne Opfattelse er svingende efter, hvem der har Ministeriet. Det er jo nemlig det, der er Tilfældet. Man har een Opfattelse, naar ens Partifælle er Minister, og en anden Opfattelse, naar Ministeren er udgaaet fra et andet Parti. Det ærede Medlem tilføjede: Vi er villige til Forhandling ogsaa her; vi vil ganske vist ikke i en midlertidig Lov gaa med til Principper, som vi er Modstandere af, men vi vil overveje, hvad der kan komme ud af det foreliggende Forslag. Dette er en Tale, som — hvad skal jeg sige — man har vanskeligt ved at komme ind til Kernen af; den er svøbt ind i Uld eller Blaar, hvad man helst vil, saa det er meget vanskeligt at komme ind til det, der egentlig er Meningen. Her foreligger kun Forslag om en midlertidig Lov. Forslaget tilsigter en Fortsættelse af, hvad der har været

gældende i de sidste 10—11 Aar, og Landbrugsministeren har erklæret, at han vil administrere, akkurat ligesom da det ærede Medlems Partifælle var Landbrugsminister. Saa har man jo vanskeligt ved at forstaa, at der her skulde indføres Principper, som man er Modstander af, naar man selv har praktiseret paa samme Maade. Jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem havde sagt: Vi kan prøve paa, om vi kan blive enige om det store Forslag, der endnu ligger i det Udvalg, som skal holde Møde, saa snart vi er færdige med Forhandlingen her. Men naar man nu har Følelsen af og er saa nogenlunde sikker paa, at der ikke kommer noget ud af det store samlede Forslag, er det dog rimeligt, at man fortsætter med det, man nu har arbejdet med i de sidste 10—11 Aar under de skiftende Ministre. Det er dog et billigt Krav. Kan vi ikke faa det gennemført, ja, saa maa vi og Ministeriet naturligvis resignere, men Vælgerne vil have vanskeligt ved at forstaa denne Politik, ud fra den Betragtning, at Etkammersystemet er det eneste brugelige i et Land som Danmark.

Landbrugsministeren (Bording): Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) begaar en meget stor Fejltagelse i Diskussionen, idet det ærede Medlem stadig taler om, at man vil indføre noget i den blivende Lovgivning. Det er jo ikke rigtigt. Det, der er Tale om her, er en Fortsættelse af den gældende Lovgivning, ikke mere.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at stille det ærede Medlem et Par Spørgsmaal. For det første: Vil det ærede Medlem ikke erkende, at der nu i de sidste 10—11 Aar, uanset hvilket Flertal vi har haft i Folketinget, og hvilken Regering vi har haft, har været Mulighed for Udstykning baade efter den gamle Husmandslov og efter 4. Oktober-Loven? Enten har man haft Jord, eller man har haft Penge til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, eller man har haft begge Dele. Det andet er dette: Er det ikke rigtigt, at hvis det foreliggende Lovforslag ikke vedtages, er det første Gang, man hverken har Jord eller Penge til fortsat Udstykning efter 4. Oktober-Loven? Og det tredje er dette: Hvorfor vil man tage det Standpunkt i 1931, at nu skal vi standse den Udstykning, vi har haft i de sidste 10—11 Aar? Jeg vil gerne stille disse tre Spørgsmaal til det ærede Medlem, for endnu har jeg ikke kunnet se det rimelige i, at man vil afbryde den Udstykningspolitik, vi har ført